

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119200735
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119200735.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a členiek senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcov: 1/ F., 2/ O., 3/ F., žalobcovia 2/ a 3/ zastúpení v konaní žalobkyňou 1/, proti žalovanému O., o určenie práva užívať byt a bývať v byte a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcov 1/, 2/, 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. februára 2019, č. k. 21C/4/2019-41, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 324 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2, § 326 ods. 1 CSP, s odkazom na ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z predložených listinných dôkazov, ako ani z tvrdení uvádzaných v návrhu nevyplýva, že by žalobcovia osvedčili potrebnosť neodkladnej úpravy. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na tú skutočnosť, že z uznesenia Okresného riaditeľstva J. B. v V.. zo dňa 19.11.2018 vyplýva, že dňa 20.09.2018 bolo uznesením vyšetrovateľa vznesené obvinenie F. P. (matka žalobkyne 1/) a žalobkyňi 1/ za spolupáchateľstvo prečinu neoprávnený zásah do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 20 k § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že hoci im O. H. viac krát našiel a ponúkal náhradné bývanie, obe ho opakovanie odmietli a svojím konaním mu znemožňovali bývanie, a to najmä podávaním žalôb na okresný súd a trestných oznámení a v období od 16.11.2017 do 20.11.2017 bez jeho vedomia a súhlasu vymenili zámok na vchodových dverách do bytu, čím mu bránili v užívaní bytu, ktorého je vlastníkom. Z dôvodu podania sťažnosti matkou žalobkyne 1/ a žalobkyňou 1/ bolo predmetné uznesenie zrušené, keď vyšetrovať dospel k záveru, že O. H. nedisponoval hodnoverným dokladom o tom, že zabezpečil matke žalobkyne náhradné bývanie. Z uznesenia Okresného súdu Trenčín č. k. 11C/79/2016-15 zo dňa 12.07.2016 súd prvej inštancie zistil, že konanie o vypratanie bytu matkou žalobkyne 1/ (ako žalovanej) bolo zastavené, nakoľko bolo konštatované, že „právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zrušený spoločný nájom bytu žalobcu a žalovanej, určenie za ďalšieho nájomcu bytu žalobcu a uloženie povinnosti žalovanej vypratať byt do 15 dní po zabezpečení náhradného bytu vytvorilo prekážku rozhodnutej veci a súd nemôže o žalobe o vypratanie toho istého bytu žalovanou opätovne konať a rozhodnúť.“ Z rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 12C/206/2009-44 zo dňa 08.03.2010 právoplatného 04.05.2010 súd prvej inštancie zistil, že právo spoločného nájmu k predmetnému bytu medzi matkou žalobkyne 1/ a O. H. bolo zrušené a za ďalšieho nájomcu bol určený žalovaný. Matka žalobkyne 1/ bola povinná sa z predmetného bytu vysťahovať a vypratať ho do 15 dní po zabezpečení náhradného bytu. Súd prvej inštancie z vlastnej činnosti z rozhodnutia č. k. 18C/53/2017-9 zo dňa 02.10.2017 zistil, že návrh žalobkyne 1/ proti O. H., ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by mu súd zakázal vstupovať do predmetného bytu, zamietol. Predmetné rozhodnutie bolo Krajským súdom v Trenčíne č.k. 4Co/389/2017-32 zo dňa 14.11.2017 zmenené tak, že O. H. bolo zakázané vstupovať do predmetného bytu do právoplatného skončenia konania o určenie neplatnosti

kúpnej zmluvy (uzatvorenej medzi O. H. a H. V.) vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 24C/236/2016. V uznesení Krajského súdu v Trenčíne sa okrem iného konštatuje, že je v záujme žalobkyne 1/ ako aj maloletých detí, ktoré so žalobkyňou v predmetnom byte bývajú, aby neboli vystavované stresovým situáciám, ku ktorým dochádza pri spolužití strán v jednej domácnosti a ktoré môžu nepochybne negatívne vplývať na ďalšie fyzické aj psychické zdravie žalobkyne 1/ a maloletých detí. Z vlastnej činnosti z rozhodnutia Okresného súdu Trenčín č. k. 24C/236/2016-26 zo dňa 21.09.2016 súd prvej inštancie ďalej zistil, že matka žalobkyne 1/ ako aj žalobkyňa 1/ sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhali, aby bolo O. H. zakázané nakladať s predmetným bytom. Uvedeným rozhodnutím bol návrh v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2016 zamietnutý. Dňa 09.11.2017 podala matka žalobkyne 1/ opäť návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd v tomto prípade zakázal O. H. nakladať z titulu vlastníka predmetného bytu so zmluvami o energiách a s meradlami energií. Uvedený návrh bol rozhodnutím Okresného súdu Trenčín č. k. 24C/236/2016-138 zo dňa 01.12.2017 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/422/2017-170 zo dňa 29.01.2018 zamietnutý. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 24C/236/2016-236 zo dňa 21.03.2018 súd zistil, že návrh matky žalobkyne 1/ a žalobkyne 1/ na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy medzi H. V. a O. H. bol zamietnutý. Uvedené rozhodnutie tohto času nenadobudlo právoplatnosť z dôvodu podaného odvolania. Žalobcovia sa vydania neodkladného opatrenia domáhali z dôvodov, že nemajú inú možnosť bývania, že si v predmetnom byte ponechali veci a z dôvodu, že žalobca 2/ má z predmetného bytu do školy 30 metrov. Ako však uviedla samotná žalobkyňa 1/, jej matke bol pridelený byt v ubytovni B. v V., s tým, že má právo byt s ňou užívať, a teda v tomto čase má zabezpečenú aj inú možnosť bývania než v predmetnom byte. Súdu prvej inštancie nebolo zrejmé o aké potrebné veci, ktoré sa v predmetnom byte nachádzajú, sa jedná (napr. lieky alebo iné), nakoľko tieto žalobkyňa 1/ bližšie nešpecifikovala, pričom v prípade, že sa jedná o vydanie týchto vecí nie je tým osvedčená neodkladná potreba uloženia povinnosti umožniť užívať byt. Taktiež vzdialenosť základnej školy potrebu neodkladnej úpravy pomerov neodôvodňuje, keď ako uviedla žalobkyňa 1/ v návrhu, od nového roka prespávajú u jej matky, a teda do školy či škôlky chodia z bytu jej matky. Súd prvej inštancie mal zato, že žalobkyňa 1/ žiadnym spôsobom neosvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov. K uvedenému rozhodnutiu dospel súd prvej inštancie aj s ohľadom na mal. žalobcov 2/ a 3/, keď z konania sp. zn. 18C/53/2017 mal osvedčené, že spolužitie žalobcov s O. H. na ich vývoj nevlýva dobre, žijú v strese a majú obavu o svoj život a zdravie (skutočnosti uvádzané žalobkyňou 1/ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní sp.zn. 18C/53/2017). Na základe uvedeného súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu neexistencie potreby neodkladnej úpravy pomerov.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia 1/, 2/ a 3/. Mali za to, že súd prvej inštancie nesprávne zhodnotil vážnosť situácie. Dôvodili, že jediným cieľom žalovaného je byt predať. Mali za to, že je nevyhnutné, aby súd nariadil žalovanému umožniť im vstup do bytu, nakoľko tento im je zamedzený.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

5. Posúdením obsahu odvolania odvolacie námietky žalobcov 1/, 2/ a 3/ odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcov 1/, 2/ a 3/, odvolací súd dodáva nasledovné:

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala, alebo niečo znášala.

10. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

11. Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

12. Podľa § 329 ods. 1 prvá veta CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Na rozdiel od predchádzajúcej úpravy predbežných opatrení, nie je koncepcia inštitútu neodkladných opatrení vždy nevyhnutne viazaná na konanie vo veci samej, ani na dočasný a provizórny charakter poskytnutej súdnej ochrany. V rámci civilného sporového konania, je nariadenie neodkladného opatrenia možné za splnenia zákonných predpokladov. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí byť z hľadiska splnenia zákonných predpokladov osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, musí tu byť existencia navrhovateľom tvrdených a osvedčených skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický, a to uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia, ktorým je objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha. Navrhovaným neodkladným opatrením nesmie byť vytvorený nenávratný stav a právne účinky neodkladného opatrenia tiež nemôžu obmedziť povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery, je otázkou voľnej úvahy súdu. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik, alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, ak dochádza k porušovaniu, alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Žalobkyňa musí opísaním rozhodujúcich skutočností, presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický.

16. Odvolací súd vyhodnotením rozhodujúcich skutočností dospel zhodne ako súd prvej inštancie k záveru, že v preskúmvanej veci nie sú naplnené zákonné predpoklady pre požadované využitie inštitútu neodkladného opatrenia ako ochranného prostriedku pred vznikom závažnej ujmy na strane žalobcov 1/, 2/ a 3/. Odvolací súd preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní vznesené, tieto námietky však rozhodným spôsobom nevyvracali skutočnosti doposiaľ získané, preto sa odvolací súd stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie.

17. Žalobcovia podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný súčasne so žalobou vo veci samej, ktorou sa domáhali práva užívať byt č. X v bytovom dome súpisné číslo XXXX, vo vchode XX, ulica R., vedený na LV č. XXXX Okresným úradom V. a bývať v tomto byte. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáhali uloženia povinnosti žalovanému umožniť im vstup a užívanie bytu. Žalobcovia tvrdili, že je potrebné dočasne upraviť právne vzťahy účastníkov súdnym

rozhodnutím o nariadení neodkladného opatrenia. Odvolací súd však po preskúmaní danej veci dospel k zhodnému názoru ako súd prvej inštancie, že žalobcovia neosvedčili potrebnosť bezodkladne upraviť pomery účastníkov a ich právne vzťahy súdnym rozhodnutím o nariadení neodkladného opatrenia v navrhovanom znení. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia v znení navrhovanom žalobcami je okrem iného i osvedčenie danosti nároku, ktorému má byť týmto rozhodnutím súdu poskytnutá ochrana. Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že rozhodnutím Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/206/2009-44 zo dňa 08.03.2010 bolo právoplatne zrušené právo spoločného nájmu predmetného bytu matky žalobkyne a žalovaného a za ďalšieho nájomcu predmetného bytu bol určený žalovaný. Obsahom rozsudku je povinnosť matky žalobkyne 1/ sa z predmetného bytu vysťahovať a vypratať ho do 15-tich dní po zabezpečení náhradného bytu. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 04.05.2010. Žalovaný je v katastri nehnuteľností evidovaný ako vlastník sporného bytu titulom kúpy kúpnu zmluvou zo dňa 19.08.2016, ktorý na neho vlastnícke právo previedol jeho vtedajší vlastník H. V.. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.03.2018, č.k. 24C/236/2016-236 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.03.2019, č.k. 6Co/178/2018-275 bola žaloba o určenie neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy zamietnutá.

18. Žalobcovia v danej veci žiadnym dôkazom a ani opísaním konkrétnej skutkovej udalosti neosvedčili, že im hrozí nenapraviteľná alebo v budúcnosti ťažko napraviteľná ujma. Odvolací súd sa za tejto situácie identifikuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovia 1/, 2/ a 3/ majú zabezpečenú aj inú možnosť bývania, než v predmetnom byte. Ani v podanom odvolaní žalobcovia neuvádzajú žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť záveru súdu prvej inštancie, ktoré by hodnoverne osvedčovali ich tvrdenia. Bez osvedčenia existencie takejto hrozby a tým potreby bezodkladnej úpravy pomerov nie je možné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť, pretože nie je splnený princíp opodstatnenosti nariadenia neodkladného opatrenia.

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, dospel odvolací súd identicky so súdom prvej inštancie k záveru o nedôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia, z ktorého dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako vecne správne za použitia 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie

považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).